

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Rumitox”, Balan Vladimir, în cauza privind derularea procedurii de faliment față de Societatea pe Acțiuni „Locuința”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2016, prin care s-a respins cererea de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței,

CONSTATĂ:

La 16.10.2012, SA „Locuința” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de propria întreprindere, drept temei invocând incapacitatea de a-și onora obligațiunile pecuniare ajunse la scadență.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2012, a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SA „Locuința”, cu aplicarea măsurilor de asigurare conform prevederilor art. 35 din Legea insolvenței (în redacția anului 2001), fiind desemnată ÎI „Marcoci Ludmila” în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2012, a fost intentată procedura insolvenței față de SA „Locuința”, cu sediul în or. Soroca, str. Ștefan cel Mare, 134, cod fiscal 1003607010741, cu desemnarea ÎI „Marcoci Ludmila” în calitate de administrator al procesului de insolvență; a fost dispusă obligarea creditorilor să depună cererile de validare a creanțelor pînă la ședința de validare, stabilită pentru 15.03.2013, ora 10-00.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 11 iulie 2013, a fost dispusă continuarea procesului de insolvență față de SA „Locuința”, cu intrarea debitorului în faliment, dizolvarea lui și desemnarea în calitate de lichidator a ÎI „Munteanu Oleg”.

La 24.06.2015, SRL „Rumitox” în proces de insolvență a depus cerere de admitere a creanței în mărime de 13 626,05 lei și a solicitat repunerea în termen a acesteia.

În motivarea cererii solicitanta a invocat că, creanța sa a apărut în temeiul hotărârii emise de Curtea de Apel Chișinău nr. 2i-3-164/14 din 05.12.2014

Referitor la repunerea în termen, a invocat că nu a fost notificat de către administratorul insolvenței despre intentarea procesului de insolvență față de debitorul SA „Locuința”.

La 05.11.2015 și SRL „Diastil” a înaintat cerere de validare a creanței în mărime de 400 332,73 lei, ulterior solicitînd și repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2016, au fost respinse cererile SRL „Rumitox” și SRL „Diastil” de repunere în termen a cererilor de validare a creanțelor.

În motivarea încheierii, instanța de insolvabilitate a invocat prevederile art. 116 alin. (1)-(4) CPC, 140 alin. (2) și (7), 145 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, menționînd că argumentele pentru repunerea în termen sunt neîntemeiate, deoarece solicitanții nu au înaintat în termen de 30 zile cererile de validare a creanțelor.

Considerînd ilegală încheierea instanței de insolvabilitate, la 24.02.2016, administratorul insolvabilității SRL „Rumitox”, Balan Vladimir a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Bălți din 21.01.2016 și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței înaintată de SRL „Rumitox”.

În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționînd că, atît administratorul provizoriu, cît și administratorul insolvabilității, nu au notificat SRL „Rumitox” despre intentarea procesului de insolvabilitate față de SA „Locuința”.

La fel susține că instanța de insolvabilitate a constatat greșit circumstanțele cauzei, deoarece încheierea executorului judecătoresc din 04.05.2015 privind restituirea fără executare a titlului executoriu, a fost recepționată de SRL „Rumitox” ulterior datei emiterii ei (04.05.2015).

A mai indicat că contrar afirmației debitorului cum că în datele contabile lipsește informația referitoare la creanța SRL „Rumitox”, primul cunoștea despre această creanță, deoarece rezultă din hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05.12.2014, pe care însăși a contestat-o cu recurs.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Însă, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin.(3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, recursul examinîndu-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiînd materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei ce vizează înaintarea tardivă a cererii de validare a creanței – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurenta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvabilitate prin care a fost respinsă cererea sa de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Însă, deoarece încheierea recurată vizează cererile de repunere în termenul de înaintare a creanțelor a doi creditori, iar recurs a depus doar unul – SRL „Rumitox” în proces de insolvență și deși acesta solicită casarea încheierii integral, instanța de recurs v-a supune aprecierii doar legalitatea încheierii recurate în partea cererii înaintate de SRL „Rumitox” în proces de insolvență.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În speță, insolvența SA „Locuința” a fost intentată la 06.12.2012, respectiv procesul de insolvență la acel moment era guvernat de Legea insolvenței nr. 632 din 14.11.2001.

Potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii insolvenței (în redacția 2001), dispozitivul hotărârilor și încheierilor instanței de judecată urmează, conform prezentei legi, să fie publicate de ea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Cheltuielile de publicare se atribuie la cheltuielile de judecată.

(3) Notificarea participanților conform alin.(1) și (2) se consideră efectuată după expirarea a 2 zile de la publicare.

(4) Notificarea participanților conform prezentului articol se consideră suficientă pentru dovada citării chiar dacă prezenta lege prevede și o altă modalitate de notificare.

Potrivit art. 45 alin. (1) al Legii insolvenței (în redacția 2001), dispozitivul hotărârii de intentare a procesului de insolvență se publică în termen de 10 zile din data adoptării acesteia, conform art.19.

(2) Instanța de judecată afișează hotărârea de intentare a procesului de insolvență în incinta sa, iar administratorul o expediază, în mod obligatoriu, Registrului de stat al întreprinderilor și Registrului de stat al organizațiilor, tuturor registrelor în care se înregistrează gajul, inspectoratului fiscal de stat teritorial, organului cadastral teritorial, Comisiei Naționale a Pieței Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, Camerei de Comerț și Industrie, ministerului de ramură, băncilor în care debitorul are conturi, precum și altor instituții și autorități relevante în fiecare caz concret.

Pornind de la prevederile legale în vigoare la momentul intentării procesului de insolvență față de SA „Locuința”, instanța de recurs reține că publicarea dispozitivului hotărârii de intentare a insolvenței era prezumată ca notificare legală a tuturor creditorilor, or, la acel moment notificarea creditorilor cunoscuți nu era obligatorie.

La caz, hotărârea Curții de Apel Bălți din 06.12.2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 263-269 (4301-4307) din 21.12.2012 (f.d. 7), respectiv procedura de notificare a fost respectată.

În conformitate cu prevederile art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) al legii menționate, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris

creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

(7) Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

Potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma acestei norme legale, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a stabilit că cererea de validare a creanțelor a fost depusă de SRL „Rumitox” în afara termenului fixat.

Just a conchis instanța de insolvență și asupra respingerii cererii de repunere în termen. Or, așa cum prevede art. 145 alin. (1) și (2) al Legii insolvenței, notificarea intentării procesului s-a făcut cu respectarea dispozițiilor Legii insolvenței, iar careva circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței nu a fost constatate și, în consecință, lipsesc temeiurile de repunere în termen.

La caz, recurentul a insistat asupra lipsei notificării atât din partea administratorului provizoriu, cât și a administratorului insolvenței despre intentarea procesului de insolvență față de SA „Locuința”.

Însă, după cum s-a menționat supra, la momentul intentării procesului de insolvență a SA „Locuința”, a fost respectată procedura legală de notificare a tuturor creditorilor.

În același timp, recurentul pretinde că nu a cunoscut despre intentarea acestui proces pînă nu i-a fost restituită de către executorul judecătoresc prin încheierea din 04.05.2015 a titlului executoriu fără executare.

În primul rînd, Colegiul apreciază critic această afirmație, deoarece așa cum însăși afirmă, recurentul în perioada 2014-2015 s-a aflat în litigiu cu SA „Locuința”, or, datoria de 13 626,05 lei a fost dispusă încasării prin validarea popririi, situație care presupune cunoașterea stării de insolvență a terțului poprit.

Într-al doilea rînd, deși afirmă că instanța de insolvență a constatat greșit circumstanțele cauzei, deoarece încheierea executorului judecătoresc din 04.05.2015 privind restituirea fără executare a titlului executoriu, a fost recepționată de SRL „Rumitox” ulterior datei emiterii ei (04.05.2015), recurentul nu probează cînd anume a recepționat-o.

Prin urmare, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a constatat, prin prisma art. 116 CPC, că SRL „Rumitox” a depășit și termenul de 30 zile pentru înaintarea cererii.

În ceea ce ține de afirmația recurentului referitoare la faptul că, contrar poziției debitorului cum că în datele contabile lipsește informația referitoare la creanța SRL „Rumitox”, primul cunoștea despre această creanță, deoarece rezultă din hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05.12.2014, pe care însăși a contestat-o cu recurs, Colegiul o apreciază critic.

La momentul examinării aceluși litigiu, SRL „Rumitox” nu avea calitatea de creditor, respectiv nu putea figura în această calitate în contabilitatea debitorului, mai ales la momentul intentării insolvenței SA „Locuința”.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că instanța de insolvență corect a statuat asupra lipsei temeiurilor de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței.

În acest context, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurent nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2016.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Rumitox”, Balan Vladimir.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2016, în cauza privind derularea procedurii de faliment față de Societatea pe Acțiuni „Locuința”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea